

**DIUMENGE SETZÉ
DEL TEMPS ORDINARI**

LECTURA PRIMERA

Doneu l'ocasió de penedir-se dels pecats

Lectura del llibre de la Saviesa

12, 13.16-19

Llevat de vós no hi ha cap Déu que vetle per tot el món,
i a qui hàgeu de convèncer que la vostra sentència és justa.

El vostre poder és font de justícia,
i el mateix domini que teniu sobre tot el món
fa que els perdoneu a tots.
Demostreu només la vostra força
si algú no creu que ho podeu tot,
o bé quan humilieu aquells que, sabent que sou fort,
es mostren arrogants.
Vós, poderós sobirà, sou moderat en les sentències
i ens governeu amb tota indulgència:
perquè podeu fer tot allò que voleu.

Obrant així, heu ensenyat al vostre poble
que els justos han de ser humans,
i heu omplit d'esperança els vostres fills,
quan veuen que concediu el penediment als pecadors.

Paraula de Déu.

SALM RESPONSORIAL

86 (85), 5-6.9-10.15-16a (R.: 5a)

R. Senyor, vós sou indulgent i bo.

Vós, Senyor, sou indulgent i bo,
ric en l'amor per a tot aquell que vos invoca.
Senyor, escolteu la meua pregària,
escolteu la meua súplica.

R. Senyor, vós sou indulgent i bo.

Tots els pobles que heu creat
vindran a fer-vos homenatge
i glorificaran el vostre nom.

R. Senyor, vós sou indulgent i bo.

Diran: «Sou gran, Senyor,
són prodigioses les vostres obres,
vos sou l'únic Déu.»

R. Senyor, vós sou indulgent i bo.

Vós, Senyor, Déu compassiu i benigne,
lent per al castic, generós en l'amor,
mireu-me, apiadeu-vos de mi.

R. Senyor, vós sou indulgent i bo.

LECTURA SEGONA

L'Esperit intercedix per nosaltres amb gemecs que no es poden expressar

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

8, 26-27

Germans:

L'Esperit mateix, per a ajudar la nostra debilitat,
intercedix amb gemecs que no es poden expressar;
perquè nosaltres no sabem què hem de demanar,
per a pregar com cal,
però és ell, l'Esperit, qui es posa en lloc nostre.
I encara que els seus gemecs no es puguen expressar,
el qui penetra l'interior dels cors
sap prou bé quin és el deler de l'Esperit;
ell intercedix a favor del poble sant tal com Déu ho vol.

Paraula de Déu.

EVANGELI

Deixeu que cresquen junts fins a l'hora de la sega

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu

13, 24-43

En aquell temps,

Jesús proposà a la gent esta paràbola:

- «Amb el regne del cel passa com amb un home que havia sembrat bona llavor en el seu camp, però durant la nit, mentres tots dormien, vingué el seu enemic, sembrà cugula enmig del blat, i se n'anà. Quan el sembrat va créixer i s'espigà, aparegué també la cugula. Els jornalers anaren a buscar l'amo i li digueren: ¿No era bona la llavor que sembràreu en el vostre camp? ¿Com és que ara hi ha cugula? Ell els respongué: Això ho ha fet algun enemic. Els jornalers li digueren: ¿Voleu que anem a arrancar-la? Ell els diu: No ho feu: si collíreu la cugula potser arrancaríeu també el blat. Deixeu que cresquen junts fins a l'hora de la sega, i llavors diré als segadors: colliu primer la cugula i feu-ne feixos per a cremar-la; després colliu el blat i porteu-lo al meu graner.»

Els proposà encara una altra paràbola:

- «Amb el regne del cel passa com amb un gra de mostassa que un home ha sembrat en el seu camp: és la més menuda de totes les llavors, però, a mesura que creix, es fa més gran que totes les hortalisses, i arriba a ser com un arbre, tant que els ocells hi acudixen a fer niu en les seues branques.»

Els digué també una altra paràbola:

— «Amb el regne del cel passa com amb el rent,
que una dona amaga dins de la pasta de mig sac de farina
i espera, fins que tota ha fermentat.»

Tot això Jesús ho digué a la gent en paràboles,
i no els deia res sense paràboles.
Així es complia allò que havia anunciat a través del profeta:
«Els meus llavis parlaran en paràboles,
exposaré coses que han sigut amagades
des de la creació del món.»

Llavors deixà la gent i se n'anà a casa.
Els deixebles anaren a demanar-li
que els explicara la paràbola de la cugula sembrada en el camp.
Ell els digué:

— «El qui sembra la bona llavor és el Fill de l'home.
El camp és el món.
La bona llavor són els del Regne.
La cugula són els del Maligne.
L'enemic que l'ha sembrada és el diable.
La sega és la fi del món, i els segadors són els àngels.

Així com cullen la cugula i la cremen,
passarà igual en la fi del món:
el Fill de l'home enviarà els seus àngels,
trauran del seu regne tots els escandalosos
i els qui obren el mal,
i els tiraran al forn encés;
allí hi haurà els plors i el cruixir de dents.
Llavors els justos, en el regne de son Pare,
resplandiran com el sol.
Qui tinga orelles, que ho senta.»

Paraula del Senyor.

O bé, més breu:

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu

13, 24-30

En aquell temps,
Jesús proposà a la gent esta paràbola:

— «Amb el regne del cel passa com amb un home que havia sembrat bona llavor en el seu camp, però durant la nit, mentre tots dormien, vingué el seu enemic, sembrà cugula enmig del blat, i se n'anà. Quan el sembrat va créixer i s'espigà, aparegué també la cugula. Els jornalers anaren a buscar l'amo i li digueren: ¿No era bona la llavor que sembràreu en el vostre camp? ¿Com és que ara hi ha cugula? Ell els respongué: Això ho ha fet algun enemic. Els jornalers li digueren: ¿Voleu que anem a arrancar-la? Ell els diu: No ho feu: si collíreu la cugula potser arrancaríeu també el blat. Deixeu que cresquen junts fins a l'hora de la sega, i llavors diré als segadors: colliu primer la cugula i feu-ne feixos per a cremar-la; després colliu el blat i porteu-lo al meu graner.»

Paraula del Senyor.